

Wskazania dla osób posługujących modlitwą o uwolnienie w Archidiecezji Warszawskiej

Dokument ICCRS: Deliverance Ministry (potwierdzony przez Stolicę Apostolską) odwołuje się do doświadczenia Kościoła: „Świadectwa, jakie zachowały się z pierwszych wieków, wskazują na to, że od czasów apostoelskich wyrzucanie złych duchów pozostawało zwykłą częścią (normalnym elementem) życia Kościoła, szczególnie w kontekście ewangelizacji. Co więcej, przypadki uwolnienia, obok uzdrowień i cudów, stanowiły istotny czynnik decydujący o gwałtownym rozwoju Kościoła w pierwszych czterech wiekach. Wyrzucanie złych duchów przez chrześcijan miało miejsce tak często i było rzeczą tak powszechnie znaną.... Czynów mocy towarzyszących głoszeniu Ewangelii dokonywali nie tylko ci, którzy przyjęli święcenia, ale także wierni świeccy.”

Obecny Kodeks prawa kanonicznego zawiera jedynie zapisy dotyczące egzorcyzmu „nad opętanymi [in obsessos]” (kanon 1172). Zgodnie z Kodeksem ma on być odprawiany przez kapłana, za specjalnym i wyraźnym zezwoleniem biskupa. Egzorcyzm taki stanowi sakramentalium (KKK 1673).

W 1985 r. Kongregacja Nauki Wiary wydała dokument, zatytułowany „List do ordynariuszy miejsca przypominający niektóre normy dotyczące egzorcyzmów” (Inde ab aliquot) ...

Dokument ten stwierdza trzy rzeczy.

Po pierwsze, należy przestrzegać prawa kanonicznego, w szczególności zapisu, zgodnie z którym egzorcyzmy mogą być sprawowane wyłącznie przez kapłanów za wyraźną zgodą biskupa (kanon 1172).

Po drugie, osoby świeckie nie mogą korzystać z formuły egzorcyzmu przeciw szatanowi i upadłym aniołom, która została opublikowana na polecenie Papieża Leona XIII.

Po trzecie, dokument ten podkreśla, że także w ogólniejszych przypadkach uwolnienia spod wpływu demonów (a nie pełnego egzorcyzmu) zabronione jest organizowanie publicznych zgromadzeń, w czasie których „(...) są wprost wzywane demony i dąży się do poznania ich tożsamości” przez tych, „którzy są pozbawieni odpowiedniej władzy”.

Dalej dokument ICCRS stwierdza: „Niektóre osoby są powołane do modlitwy uwolnienia jako stałej posługi, w ramach której modlitwa ta prowadzona jest regularnie i skierowana do osób, które nie są im znane osobiście. Nadzór nad tą posługą sprawowany jest przez właściwe władze kościelne, zazwyczaj przez biskupa miejsca (niekiedy za pośrednictwem diecezjalnych moderatorów Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej), bądź proboszcza. Decyzji o podjęciu posługi uwolnienia nie należy podejmować samodzielnie, ale jedynie za radą mądrych duchowych doradców oraz osób sprawujących władzę.”

I dalej tenże dokument: „Osoby zaproszone do zespołu powinny odznaczać się chrześcijańską dojrzałością, zdrowiem psychicznym, świętością życia, pokorą oraz posłuszeństwem wobec władz kościelnych. Muszą być wolne od ciężkich grzechów czy ukrytych egocentrycznych motywów, takich jak pycha czy pragnienie zwrócenia na siebie uwagi. Powinny regularnie uczestniczyć w praktykach życia chrześcijańskiego, w tym w codziennej modlitwie, regularnie przystępować do sakramentu Eucharystii oraz pojednania, a także odznaczać się wzrostem w cnotach. Niezależnie od odpowiedzialności wobec odpowiedzialnych diakonii, powinny także posiadać kierownika duchowego bądź być członkiem grupy dzielenia, która w razie potrzeby udzieli im stosownego napomnienia. Wreszcie, przed podjęciem posługi, powinny przejść szkolenie i nabrać doświadczenia z pomocą innych, bardziej doświadczonych osób.”

W oparciu o powyższe dla Archidiecezji Warszawskiej zostały określone następujące zasady dotyczące dopuszczania do posługi uwalniania i jej kontynuowania:

- I. Osoba posługująca w Zespole modlitwy o uwolnienie powinna:
 1. uczestniczyć systematycznie w spotkaniach swojej wspólnoty lub grupy modlitewnej,
 2. być wrażliwa na drugiego człowieka, zwłaszcza boleśnie doświadczonego w życiu,
 3. żyć w stanie łaski uświęcającej,
 4. wcześniej (zanim rozpocznie posługę w diakonii) przeżyć rekolekcje Ewangelizacyjne,
 5. mieć uporządkowane relacje z innymi osobami (w Archidiecezji Warszawskiej grupy Odnowy przeżywają to podczas rekolekcji „Uzdrowienie wspomnień”),
 6. być przygotowana do posługi modlitwą wstawienniczą poprzez specjalne seminarium lub indywidualnie przez kompetentną osobę i mieć praktykę takiej posługi,
 7. być zgłoszona do koordynatorów przez odpowiedzialnych własnej grupy, a następnie jest skierowana na praktykę do egzorcysty z Archidiecezji Warszawskiej. Może podejmować posługę uwalniania w zespole po potwierdzeniu przez księdza egzorcystę i biskupa ordynariusza,
 8. dbać o swój rozwój duchowy,
 9. kontynuować rekolekcje formacyjne, dni skupienia. Szczególnie wskazane są Ćwiczenia Duchowe św. Ignacego Loyoli,
 10. korzystać z kierownictwa duchowego, a przynajmniej ze stałego spowiednika,
 11. nadal uczestniczyć w grupie formacyjnej (grupie modlitewnej, grupie dzielenia).
- II. Osoba odpowiedzialna za Zespół (diakonię) modlitwy o uwolnienie powinna spełniać wszystkie kryteria dotyczące osoby posługującej w Zespole modlitwy o uwolnienie, a ponadto:
 1. powinna mieć dobre rozeznanie duchowe,
 2. pożądanym jest jej udział w Szkole Animatora,
 3. jest wybierana przez członków tej diakonii na 2-3 letnią kadencję i zatwierdzana przez Koordynatora; kadencja może być powtarzana,
 4. regularnie powinna wraz z całym zespołem podjąć refleksję nad sposobem spełniania posługi, aby weryfikować ewentualne błędy, czy niedociągnięcia,
 5. powinna zdawać sprawę Koordynatorowi z posługi Zespołu (diakonii).
- III. W uzasadnionych przypadkach posługa osoby odpowiedzialnej wraz z Zespołem może zostać zawieszona przez diecezjalnego koordynatora Odnowy, a sprawa ma zostać przedstawiona Ordynariuszowi; koordynatorzy w tych sprawach porozumiewają się za pośrednictwem Moderatorsa wydziałów duszpasterskich Kurii Metropolitalnej Warszawskiej.

Powyższe wskazania dotyczą zespołów diakonii posługi uwalniania funkcjonujących w ramach Odnowy w Duchu Świętym i utrzymujących więź z Koordynatorem Odnowy w Duchu Świętym ustanowionym przez arcybiskupa warszawskiego dla Archidiecezji Warszawskiej.

Ks. prałat Andrzej Grefkowiak
Koordynator Odnowy w Duchu Świętym
w Archidiecezji Warszawskiej

Ks. prałat Tadeusz Sowa
Moderator wydziałów duszpasterskich
Dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Metropolitalnej Warszawskiej